

یادداشت امروز

حق مذاکره مجدد نداریم

ناصر نوبری

آنچه آقای امانوئل مکرون درباره ضرورت مذاکره بر سر وضعیت برنامه هسته‌ای ایران بعد از سال ۲۰۲۵ گفته است، یک نشانه خوب برای وضعیت وفاداری اروپایی‌ها به برجام و قواعد آن نیست. آقای مکرون خوب می‌داند سلف او در مذاکرات هسته‌ای بر سر چه چیزی توافق کرده است ولی حالا برخلاف برجام و قواعد آن خواستار مذاکره بر سر برنامه هسته‌ای ایران پس از سال ۲۰۲۵ است.

آقای مکرون در واقع همان خواسته ترامپ را به آقای روحانی گفته است. ترامپ از همان ابتدای ریاست‌جمهوری وعده‌های انتخالیاتی‌اش درباره برجام را یادآوری کرد. برنامه اصلی ترامپ برای برجام، استفاده حداکثری از منافذی بود که اوپاما در این توافق ایجاد کرده بود. به صورت مشخص ترامپ روی ۲ موضوع تمرکز کرده است. ابتدا گزاره نظرات که از طریق آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و با تمرکز بر مفاد پادمان آن مطرح کرده است. ماجرای سفر نیکی هیلی، سفیر آمریکا در سازمان ملل و طرح موضوع بازرسی از مراکز نظامی ایران در همین راستا انجام شد و متأسفانه آقای آمانوئیلت گفت مراکز نظامی ایران طبق آن بی‌تی، در دسترس آژانس قرار دارد. در این حوزه شرایط برای ترامپ فراهم است.

اما محسور دومی که ترامپ دست روی آن گذاشت، باز بودن انتهای برجام یا اصطلاحاً همان بند «غروب آفتاب» است. در برجام وضعیت برنامه هسته‌ای ایران پس از اتمام دوره زمانی ۱۰ ساله مشخص نشد و حالا ترامپ به دنبال آن است تا با فشار بر ایران، محدودیت‌های هسته‌ای در برجام را از یک دوره ۱۰ ساله تبدیل به محدودیت‌های مادام‌العمر کند.

آنچه آقای مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه در نیویورک به آقای روحانی گفته، در واقع تقویت همین محور دوم نقشه‌ای است که ترامپ برای برجام کشیده است. مکرون می‌گوید باید درباره وضعیت برنامه هسته‌ای ایران پس از سال ۲۰۲۵ مذاکره و نگرانی‌های ترامپ برطرف شود. خبنا مشخص است که این موضع فرانسه در واقع باز کردن میدانی است که از یک طرف مقوم زیاده‌خواهی آمریکا است و از طرف دیگر نشان‌دهنده وفادار نبودن به برجام.

مذاکره درباره برنامه هسته‌ای ایران پس از برجام، در واقع خلاف مبانی مذاکرات هسته‌ای طی ۴ سال گذشته است. این را آقای مکرون می‌داند. ایران و ۵+۱ سال گذشته براساس یک سیستم و مبانی مشخص مذاکره کرده و به برجام رسیدند. قرار بود طرفین داده‌ها و ستانده‌هایی معقول مبادله کنند (که البته طرف ایرانی با ضعف خود ستانده‌های بسیار کمتری نسبت به ستانده‌های طرف مقابل دریافت کرد). ایران برای ۱۰ سال برنامه هسته‌ای خود را تعطیل یا نیمه‌تعطیل کرد برای اینکه برنامه‌جویی طرف مقابل برطرف و در مقابل تحریم‌های ظالمانه هسته‌ای برداشته شود. این مبانی توافق برجام بود. هر آنچه در جزئیات برجام و وضعیت تعهدات آن رخ داد در قالب این بستر رخ داد.

اما آنچه حالا ترامپ و اینک آقای مکرون می‌گویند خلاف قاعده و مبانی برجام است. اینکه ایران پس از دوره برجام با برنامه هسته‌ای خود چه می‌کند، اساساً چه ربطی به برجام دارد که حالا یکی از شروط بقای آمریکا در برجام شده است؟

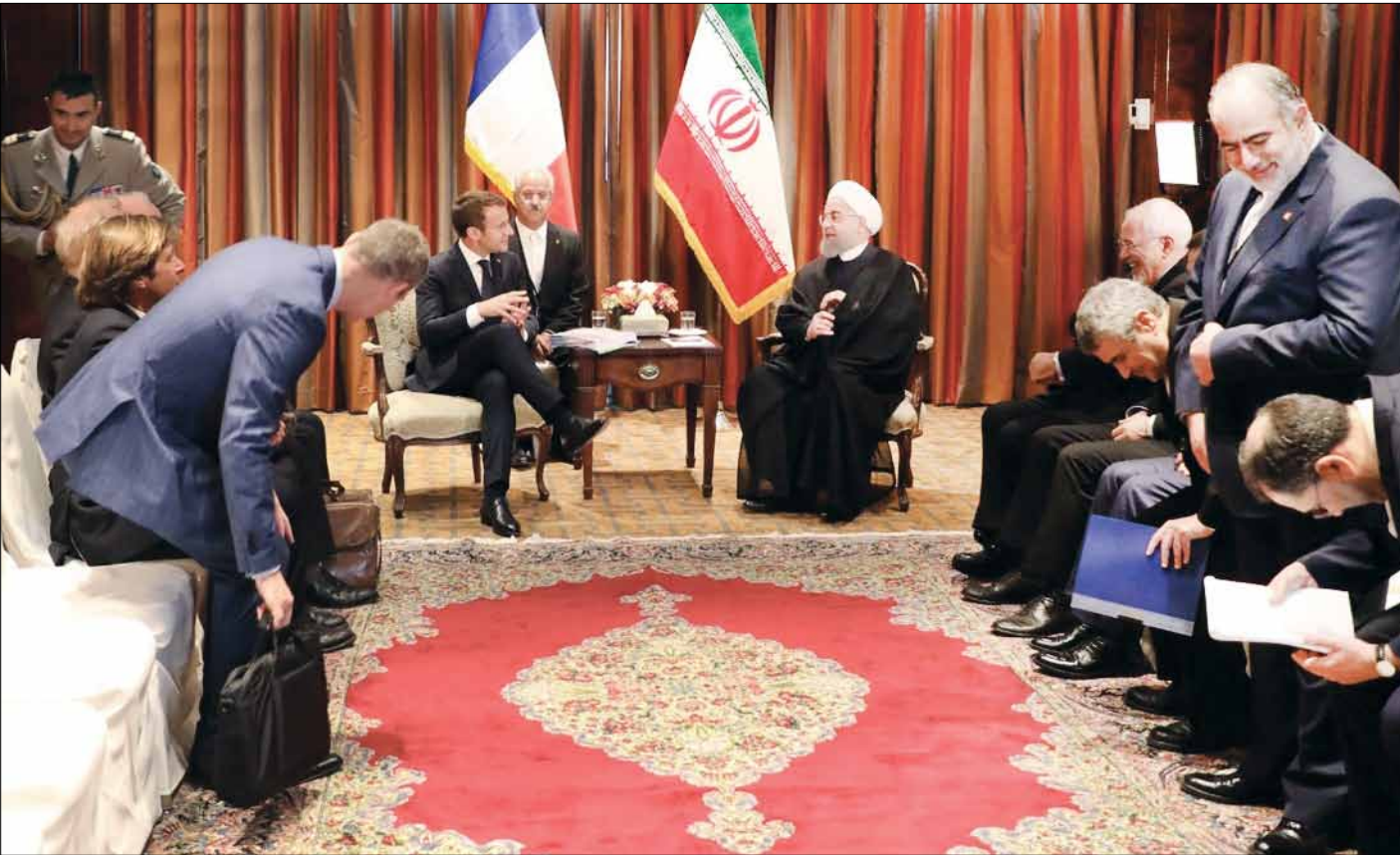
از طرف دیگر وضعیت برنامه هسته‌ای ایران باید براساس قواعد و قوانین بین‌المللی سنجیده شود. محدودیت‌های برجام صرفاً یک آوانس با خیال‌نگرانی‌های ساختگی آمریکا و برداشتن رژیم تحریم‌های ظالمانه بوده است، بنابراین طرح مذاکره درباره برنامه هسته‌ای ایران پس از اوپاما قبل از برجام و در واقع تکرار همان ادعاهای اختلاف هسته‌ای به اواخر دهه ۸۰ شمسی است! حالا شما تصور کنید اگر قرار بود ۴ سال قبل در آستانه مذاکرات هسته‌ای در دوره جدید، طرف ۵+۱ با ادبیات فعلی ترامپ و مکرون درباره برنامه هسته‌ای ایران وارد مذاکره می‌شد، اساساً امکان مذاکره با توافق وجود داشت؟ خیر! مذاکره برای محدودیت دائمی برنامه هسته‌ای ایران یعنی فشار برای نادیده گرفتن حقوق قانونی و بین‌المللی یک کشور!

رئیس‌جمهور فرانسه در دیدار روحانی خواستار مذاکره درباره وضعیت برنامه هسته‌ای ایران بعد از دوره زمانی برجام شد

به دنبال محدودیت مادام‌العمر!

ولایتی: تجدید مذاکره هسته‌ای به هیچ وجه انجام نمی‌شود

صفحه ۲

رئیس‌جمهور فرانسه با رئیس‌جمهور ایران در دیدار

البته ما از آنها خیلی خوش‌مان می‌آید. زنده باد پژوا مردمداد طنز «دکتر سلام»! بگذارید به اصل ماجرا برگردیم. اردوهای دانش‌آموزی فعلاً متوقف شده، آیین‌نامه برگزاری شش‌شنبه‌ها در حال اصلاح است. تا آیین‌نامه اصلاح نشده اما اتوبوس دیگری در دره ابعلی سقوط می‌کند تا ۱۱ نفر از ۴۲/۵ نفر تلفات آن روز را به خود اختصاص دهد.

واقعیتی که نشان می‌دهد اشکال اصلی را نباید در آیین‌نامه برگزاری اردوهای دانش‌آموزی جست‌وجو کرد. بد نیست بدانید مرحوم مریم میرزاخانی هم زنی معمولی داشت و اتوبوس‌سوار بود! اسفندنامه ۷۶ اتوبوس حامل او و دیگر دانشجویان نخیه شرکت‌کننده در بیست‌ودومین دوره مسابقات ریاضی دانش‌جویی دچار حادثه شد. حادثه‌ای که ۶ نفر از نخبگان امیدپیدی همسفر میرزاخانی را به کام مرگ فرستاد. مریم اما زنده ماند، مرگ اما همچنان می‌تازد! از قضا دانش‌آموزان مظلوم هرزگانی نیز بی‌استعداد نبودند. رهبر حکیم انقلاب تیرماه ۹۵ در جمع دانشجویان گفته بودند: «خب! این گفته شد که حالا به جای اینکه جاده را درست کنند می‌روند سراغ هواپیما! این حرف درستی است، یعنی ما هم این اشکال را داریم؛ منتها این را توجه داشته باشید و من هم بارها قبلاً گفته‌ام که رهبری نمی‌تواند در تصمیم‌گیری‌های موری دستگاه‌های گوناگون دولتی مدام وارد بشود و مدام بگوید این باشد، این نباشد! این نمی‌شود. نه قانون این اجازه را می‌دهد، نه منطق این اجازه را می‌دهد».

حالا اما عباس آخوندی دوباره وزیر راه‌وشهرسازی شده است. واقعیتی که نشان می‌دهد فعلاً خبری از تغییر رویکردها نیست، لذا خواهش می‌کنم هم‌زمان با رعایت ملاحظات بیمه‌ای در جهت رفع نگرانی‌های مقام عالی وزارت، لطفاً تکرار می‌کنم: لطفاً اگر این روزهای پایانی شهریورماه قصد مسافرت دارید، بیشتر مواظب خودتان باشید. ممنون!

مقصر اصلی حادثه سقوط اتوبوس دانش‌آموزان کیست؟

حسن رضایی

بستگان شان، ساکن مسکن مزخرف مهر هستند و روزانه در جاده‌ها پرپر می‌شوند. کسانی که متأسفانه به‌رغم تذکرات چون منی، به مراقبت‌های بیمه‌ای حین سفر هم کمتر توجه می‌کنند! من که از نزدیک هواپیما دیده‌ام، به شما می‌گویم هواپیما خیلی بزرگ است. باید رفت و دید! در برجام به هر حال باید خودی نشان می‌داد. بگذریم!... مزیت راهبردی‌تر هواپیما اما این است که دیگر نگرانی‌ها بابت بیمه نبودن مسافران را به صفر خواهد رساند. می‌فهمید؟... صفر! شاید احساس کنید من دارم خیلی آش را شور می‌کنم. به هر حال، سهم فرهنگ ترافیکی و خودروسازها کجا می‌رود؟ باز همین چند روز قبل، رئیس پلیس راهور درباره تأثیر مردم بر حوادث رانندگی گفته است: «سال گذشته ۱۲۰۰ وسیله نقلیه در تصادفات فوتی حضور داشتند که حدود نیمی از آنان مقصر نبودند. در مجموع تعداد رانندگان برخطر حدود ۳۰۰۰ نفر است در حالی که ما بیش از ۲۰ میلیون خودرو، ۱/۵ میلیون موتورسیکلت و ۲۷ میلیون گواهینامه فعال داریم».

واقعیت این است که ما به‌رغم تمام مشکلات موجود در این حوزه، طی سال‌های گذشته هم‌زمان با رشد چندین برابری وسایل نقلیه در راه‌های کشور، در زمینه کاهش تلفات جاده‌ای هم رکورد زدیم. مسأله‌ای که نمی‌تواند ناشی از چیزی جز توسعه فرهنگ ترافیکی، توسعه شبکه اورژانس جاده‌ای در دولت‌های نهم و دهم و البته توسعه قابل توجه راهسازی در همان دولت‌ها باشد. باور نمی‌کنید، با یک جست‌وجوی کوتاه اینترنتی، ما را را ببینید. درباره خودروسازها حق با شماست. اینجا هم البته پراید وسیله است و مقصر اصلی فرانسوی‌ها هستند

نگاه امروز

می‌خواستیم این یادداشت را چند روز پیش بنویسم؛ نشد! اما وقتی ۲ روز قبل اتفاقی عکس دانش‌آموزان هرزگانی دست و پا قطع‌شده را دیدم، طاقتم طاق شد. شرمند شدم، دیدم تا دیر نشده، باید حرفی زد. خدا را چه دیدی؛ شاید حرص و ولع جاده‌ها آخر ما هم بلعید. شما را هم... خدا ان‌شاءالله به خانواده‌های ما صبر بدهد اما خواهش می‌کنم هوای دل نازک بعضی‌ها را داشته باشید. لطفاً تکرار می‌کنم: لطفاً! اگر عجله هم داشتید، از این اتوبوس‌های سراسری سوار نشوید. بروید مثل بچه‌های خوب، از دفتر ترمینال بلیت بگیرید. چرا؟ پرسیدن دارد؟ بنام لال می‌خواهید وسط عزا با بیمه نبودن تان، موجبات نگرانی جناب وزیر راه را هم فراهم کنید؟ خجالت بکشید... ممنون!

حالا که بحمدالله مسأله اصلی حل شد، خوب است هنوز که همه زنده‌ایم و تا دیر نشده، در باب تلفات جاده‌ای و علل آن حرفی بزینم. حرف حساب! رئیس پلیس راهور ناجا همین چند روز پیش گفته است: «هر هفته به تعداد جان‌باختگان سقوط یک هواپیما بوئینگ با ۳۰۰ مسافر، در جاده‌ها تلفات داریم». به عبارت دیگر، روزی ۴۲/۵ انسان! این قربانیان، فارغ از اینکه دلواپس باشند یا نه، فارغ از اینکه مسلمان باشند یا نه، فارغ از اینکه در لوسان زندگی کنند یا در خانه‌های مزخرف مسکن‌مهر، فارغ از اینکه هر چی؛ به هر حال انسانند. می‌بینید بعضاً زوج‌های جوان برای آوردن بچه، چقدر حساب و کتاب می‌کنند؟ بله! اگر با عینک توسعه‌ای و حساب و کتاب دنیایی هم نگاه کنیم، برای پرورش هر یک از ۴۲/۵ نفری که روزانه در جاده‌های کشور مرگ را در آغوش می‌کشند، خیلی هزینه شده است. گیرم که بیمه هم باشند! گزارشی در همین زمینه می‌گوید مرگ‌ومیر ناشی از سوانح رانندگی سالانه ۶ میلیارد دلار هزینه

تیتراژ امروز

آغاز هفته هفتم لیگ با مصاف سرنوشت‌ساز استقلال - ذوب آهن

لبشو در خانه آبی‌ها

«صیاد» از امروز در بانک‌ها

چک‌های جدید رونمایی شد

نقدی پر گشت‌وگذار تصویری حسین شفقدری در خیابان‌های اروپا در قالب مستند «انقلاب جنسی»

جسورانه اما بی‌دقت

هفته‌گردی «وطن امروز» با هنرمندان انقلاب

از تولد مسیح تا سردار بی‌سر

این هفته سراغ «جهانگیر الماسی» بازیگر و کارگردان سینما و تئاتر، «فرهاد عظیمی» کارگردان انیمیشن‌های نبرد خلیج فارس و راشل کوری و «اکبر صحرائی» نویسنده ادبیات پنداری رفته‌ایم

روزنه

آزادی فرهنگی

سمیرا کریم‌شاهی

آزادی و آزادی‌بیان واژه‌های دهن‌پرکنی هستند که به دور از بار معنایی و گستره‌ای که در برمی‌گیرند، بعضی‌ها با آن می‌روشنفکری می‌دهند، عده‌ای وجودش را انکار می‌کنند تا زست ابوزیسیون بگیرند و تعدادی هم جاری‌وساری شدن آن را وعده می‌دهند تا بتوانند نظر مردم را جلب کنند و بر منصب قدرت تکیه بزنند.

اما مسأله‌ای که قابل تأمل است اینکه اگر همین روشنفکر، ابوزیسیون و اقلیت برای جایگاه مهمی انتخاب شوند تا چه حد می‌توانند میان حرف و عمل خود درباره آزادی تناسب ایجاد کنند. بیرون گود نشستن و لنگش کن گفتن آسان است اما قرار گرفتن در میانه میدان آشکار می‌کند که فرد، «مرد عمل است» یا «بن‌الحرف».

قدرت طعمه‌ای و سوسه‌کننده است که صاحبش از سهیم شدن آن با بقیه هراس دارد و برای دوری از تعمیم آن به همگان و استحکام اقتدار خود به ابزارهای مختلف برای خاموش کردن صدای مخالفان و منتقدان متوسل می‌شود.

در طول ۴ سال عملکرد دولت یازدهم، به‌رغم اینکه دکتر روحانی در ابتدا با طرد برخورد گزازتبری و حقوقدان خواندن خود در قامت ناجی آزادی و آزادی‌بیان ظاهر شد اما با توهین‌های متعدد به منتقدان و نسبت دادن عبارت‌هایی نامناسب به آنها، مهر مردودی خود را بر پرده این عملیات نجات زد. همیشه به منتقد به چشم رقیب نگاه کردند که قصد دارد آنها را از جایگاهشان به زیر بکشد ولی به عنوان مثال درباره توافق هسته‌ای اگر به‌جای زدن برچسب دلواپس، گوشه شنوا برای شنیدن نقدهای خیرخواهانه بود شاید الان در موقعیتی قرار نمی‌گرفتیم که آمریکا هرچه بیشتر اعمال تحریم کند ما مخلصانه‌تر منتهد به توافق هسته‌ای باشیم حتی اگر او بخواهد از برجام خارج شود!

۴ سال تصویر مخدوشی از آزادی ترسیم شد و اگر این را در کنار مشکلات اقتصادی و ناکامی توافق هسته‌ای و موارد دیگر بگذاریم، دولت برای بقای خود، چاره را در زیر پا گذاشتن یکسری پرنسیب اخلاقی برای کسب پرنسیپ موقت سیاسی دید تا بازم آری بیشتر مردم در سید آنها باشد.

در شبکه‌های اجتماعی

@vatanemrooz

پیامک خوانندگان

۱۰۰۲۲۳۱

سلام وطن

۶۶۴۱۳۹۴۲

107354 683291

تهدید تولید ملی

خرید کالای خارجی!